

⑭ VOLTAIRE (1694-1778)
LA BASTILLE

J'eus beau prêcher et j'eus beau me défendre,
Tous ces messieurs d'un air doux et bénin
Obligemment me prirent par la main :
« Allons, mon fils, marchons. » Fallut se rendre,
Fallut partir. Je fus bientôt conduit
En coche clos vers le royal réduit
Que près Saint-Paul ont vu bâtir nos pères
Par Charles Cinq. O gens de bien, mes frères,
Que Dieu vous gard' d'un pareil logement!
J'arrive enfin dans mon appartement.
Certain croquant avec douce manière
Du nouveau gîte exaltait les beautés,
Perfection, aises, commodités.
« Jamais Phébus, dit-il, dans sa carrière,
De ses rayons n'y porta la lumière;
Voyez ces murs de dix pieds d'épaisseur,
Vous y serez avec plus de fraîcheur. »
Puis, me faisant admirer la clôture,
Triple la porte, et triple la serrure,
Grilles, verrous, barreaux de tout côté :
« C'est, me dit-il, pour votre sûreté! »

* * *

⑭ வொல்தேர் (1694 - 1778)
பஸ்தீய் சிறை

[பஸ்தீய் என்பது பாரீஸில் இருந்த ஒரு கொடிய கோட்டைச்சிறை. இதில் தள்ளப்பட்டவர்கள் கதி என்னவாகும் என்று ஒருவராலும் கூற முடியாது. மன்னர்களின் யதேச்சாதிகாரத்தின் சின்னமாகக்கருதப்பட்டது. 1789 புரட்சி வெடித்தபோது, மக்கள் ஆவேச எழுச்சி கொண்டு கூட்டமாகச் சென்று இடித்துத்தரைமட்டமாக்கியது இதைத்தான். அந்த அளவுக்கு மக்களின் வெறுப்புக்குப்பாத்திரமானது இச்சிறைக்கூடம். இதில் தள்ளப்பட்டபோதிலும் கவிஞர் வொல்தேர் இச்சிறையை வருணிக்கும் நையாண்டி வரிகள் அவருடைய குணத்தைப் பிரதிபலிப்பவை.]

எத்தனையோ காரணங்கள் எடுத்துநான் இயம்பிடினும்
எனையழைக்க வந்தவர்க்கோ எனைவிடும் எண்ணமில்லை.
நழுவாப் பிடிக்கொண்டென் நற்கரம் தமைப்பற்றி
“தம்பி வா போகலாம், புறப்படு நீ” எனக்கனிவுடன் கூறிக்
குதிரைகள் பூட்டிய கோலமிகு சாரட்டில்
அரசுக்கோட் டைக்கிங்கு அழைத்தெனை வந்திட்டார்.
இது மேட்டுக் குடியினர்வாழ் வட்டாரம் ஐயமில்லை.
திரும்பும் திசையெங்கும் திகழ்வன இவையாவும்
செல்வச் சீமான்வாழ் சீர்மிகு மாளிகைகள்!
இச்சிறைகூட அன்றென் முன்னோர் காலத்தே
மாண்புமிகு மன்னர் ஐந்தாம்ஷார்ல் கட்டியது.
ஆயினும் எனதன்புத் தோழர்காள்! உங்களில்
யாருக்கும் இந்நிலைமை எந்நாளும் வரவேண்டா.
நான் உள்ளே புகுந்தவுடன் இத்தலத்தின் பெருமைகளை
விரிவாக எடுத்துரைத்தான் உள்ளுறை வாசியொருவன்:
“ஆதவனும் தானுதித்த அன்றுமுதல் இன்றுவரை
இதனுள்ளே எட்டிக்கூட பார்க்கவும் முடிந்ததில்லை!
சுவர்களும் பத்தடி; பின் குளுகுளுப்புக்குக் குறைவேது?
சுற்றிலும் பாருங்கள் வியப்பால் அயர்ந்திடுவீர்
அசைக்கவும் முடியாத மூன்றிரும்புக் கதவுகள்/
அவற்றில்தொங்கிருப்புப் பூட்டுகள் அவைமூன்று/
கரும்பொத்த இரும்புக் கம்பிகள்/ தடிதாழ்ப்பாள்/
இவையனைத்தும் நம் பாது காப்புக்குத் தானாம்!”

* * *